

Talen un miler de pins i alzines per regenerar una teixeda única

La finca de Misaclòs, a l'Alta Garrotxa, té la major densitat de teixos de Catalunya i l'esclarida és necessària per garantir-ne el futur

Jordi Camprodon agafa un exemplar de teix molt debilitat per la competència dels altres arbres.

MONTAGUT I OIX | L. CASADEMONT/ACN

Talar un miler de pins roig i alzines pot semblar un sacrilegi però en el cas de la teixeda de Misaclòs, a l'Alta Garrotxa, és una mesura indispensable per al seu futur. Aquesta finca de vuit hectàrees en té dues amb una gran concentració de teixos que la converteixen en "excepcional". És la teixeda més densa de Catalunya i segurament de la Península Ibèrica però té un greu problema de regeneració: no hi ha exemplars joves i els plançons que han

sobreviscut han quedat arrasats per la pastura. Ja s'ha començat a fer l'aclarida dels arbres que fan la competència al teix i que impedeixen que creixin i s'escampin les llavors.

Els treballs per fer l'aclarida del miler de pins roig i alzines a la finca de Misaclòs ja han començat. Una brigada de la Cooperativa de la Fageda s'encarrega aquests dies de talar els troncs que un equip tècnic del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya (CTFC) ha anat marcant. La previsió és tenir-ho enllestit després de l'hivern. "No es tracta de talar cap arbre que no faci falta sinó que es fa amb molta prudència", explica el coordinador dels treballs, Jordi Camprodon, que és investigador del CTFC. De fet, es calcula que talant aquest miler d'arbres s'afavorirà el creixement de tres-cents teixos adults, menys de la meitat dels que hi ha actualment que són uns set-cents.

Aquesta actuació s'emmarca en les tasques de restauració de l'hàbitat. El principal problema d'aquesta teixeda, la més densa de tot Catalunya, és que només hi ha teixos adults i els plançons que han sobreviscut han quedat arrasats per les vaques que pasturen en aquesta finca privada.

Per això, un dels objectius és fer una tallada de selecció per retirar els principals competidors del teix -bàsicament exemplars de pi roig i alzines- que competeixen per les arrels, per la llum i per l'espai. Molts dels arbres creixen a tocar dels troncs dels teixos i aquests últims pugen molt debilitats.

Camprodon admet que es podria haver decidit no fer cap actuació i deixar que la natura fes el seu curs, tal com es fa en teixedes centenàries.

Aquesta, però, no és tan vella i necessita una empenta amb algunes millores per tenir garantit el seu futur atès que és excepcional. "És com si estiguéssim recuperant una catedral per a les futures generacions", afegeix l'investigador.

Afavorint altres espècies

Aquestes actuacions també tenen en compte altres espècies d'interès, com l'arç blanc o el boix grèvol que acompanyen el teix i que són d'interès per a la biodiversitat de l'entorn. Amb l'aclarida, es fomentarà la dispersió de la llavor del teix -uns fruits d'un vermell molt vistós- actualment indetectable per als ocells amb tanta concentració d'arbres. Els ocells són els principals dispersadors de la llavor d'aquest arbre protegit.

Camprodon destaca una altra mesura que s'ha fet a la finca pensant en els ocells. Quan s'ha trobat un pi de grans dimensions, el que s'ha fet ha estat fer-li una anella al voltant de l'escorça per interrompre el flux de la saba i assecar-lo poca a poca tot mantenint-se en peu. "Quan està mort, és un lloc idoni per als picots perquè hi facin el seu niu, i també per als pica-soques o els rat-penats", assegura l'investigador del Centre Tecnològic Forestal de Catalunya.

Aquests animals tenen problemes per trobar cavitats en els boscos catalans i això ve a ser com un "pis de protecció oficial" que se'ls deixa a la seva disposició.

Nova zona de pastures

Les vaques que pasturen la finca de Misaclòs són una amenaça per al futur d'aquesta teixeda. Els teixos petits que no han mort han quedat arrasats per aquests remugants que veuen en les fulles i branques dels plançons com un menjar deliciós.

A diferència d'altres animals com els cavalls, els remugants poden pair millor la toxicitat del teix i no els resulta mortal.

Per evitar que les vaques de la finca continuïn afectant a la regeneració de la teixeda, els tècnics delimitaran les zones estratègiques de manera que el bestiar no hi pugui accedir.

Per compensar al propietari de la finca, es recuperarà una antiga zona de pastura de la finca que actualment està embardissada perquè es traslladin allà.

És un dels tractes pactats en l'acord de custòdia que el propietari ha signat amb el Centre Tecnològic Forestal de Catalunya per un període de 10 anys prorrogable.

El rendiment econòmic de la fusta tallada també serà per a l'amo de la finca, que manté tots els seus drets tot i que es compromet a no fer actuacions que vagin en contra dels treballs de preservació de la teixeda.

Les mesures que s'han fet a la finca de Misaclòs formen part del projecte europeu Life Taxus que es fa a altres punts de Catalunya i que acabarà el 2017. Els socis del projecte són el PNIN Poblet, el Consorci de la Serra de Llaberia i l'Ajuntament de Rasquera.

El Consorci de l'Alta Garrotxa actua com a col·laborador i porta la direcció d'obra de les finques de la comarca incloses al projecte.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2015/01/04/talen-miler-pins-alzines-regenerar/704164.html?utm_source=rss